

Resposta consistent

La vaga atura la indústria i el transport botigues Seguiment intermitent al comerç

Pels líders sindicals Álvarez i Gallego ha quedat clar que “cal negociar”

30/03/12 02:00 - BARCELONA - [LAIA BRUGUERA](#)

Més enllà de les xifres que per a uns converteixen la primera vaga a Rajoy en un autèntic èxit –amb un 82% de seguiment a Catalunya segons els sindicats– i per als altres en una protesta descafeïnada –la patronal reduïa l'impacte fins al 20%–, el cert és que l'aturada d'ahir va servir per visualitzar la crispació que fa temps que s'acumula i el fort rebuig que ha generat l'últim moviment de fitxa, la reforma laboral. I, sobretot, la contundent resposta a la política de retallades socials i laborals va deixar en evidència que hi ha moltes maneres de canalitzar el rebuig: des de l'esperit alegre i constructiu dels *iaioflautes* a la violència dels vandals que s'han especialitzat a rebentar qualsevol tipus de mobilització ciutadana i que ahir van convertir la plaça Catalunya de Barcelona i voltants en una batalla campal.

Com és habitual, la indústria va liderar la protesta. El seguiment en grans empreses com Seat, Nissan, Siemens, Bosch, Valeo, Mahle i Alstom va ser total. Allà on la convicció no era suficient per aturar l'activitat, hi arribava la pressió dels piquets: els accessos a Mercabarna es van tallar i els grans centres comercials van haver de *replantejar-se* l'obertura. L'impacte sobre el petit comerç va ser desigual depenent de la localitat i el barri, però més notori que en l'anterior vaga general, la de setembre del 2010. Segons les dades dels sindicats, l'aturada va ser secundada a la indústria catalana pel 95% dels treballadors, al petit comerç pel 50% i en el món educatiu pel 76%.

Impacte al funcionariat

A l'administració pública –sense comptar els serveis mínims–, el seguiment va ser del 78%, segons la UGT i CCOO. El govern va reduir la xifra fins al 20,5%. A tot l'Estat, els sindicats xifren el seguiment de la vaga en el 77%, superior a les aturades del 2002 i el 2010.

A les diferents poblacions de tot l'Estat hi va haver accidents aïllats –amb institucions com la banca, les grans superfícies o la borsa com a destinatàries–, que els convocants van lamentar. El portaveu del govern, Francesc Homs, va condemnar “enèrgicament” els actes vandàlics però va deixar clar que havien estat comesos per “una minoria” no vinculada amb els principals ideòlegs de la protesta.

Barcelona va concentrar bona part de les manifestacions espontànies de rebuig (concentracions de funcionaris davant el seu lloc de treball, reunions d'estudiants, talls de trànsit, avis rebels...) i també els episodis que no s'haurien de viure mai: contenidors cremats, llançament de pedres, trencament de vidres i, sobretot a partir de les cinc de la tarda, la batalla campal de plaça Catalunya (i Urquinaona i ronda de Sant Pere i voltants). Amb pilotes de goma i gasos lacrimògens, els Mossos d'Esquadra van intentar durant tot el vespre reduir un grup de radicals que havien destrossat els aparadors de diverses botigues i havien calat foc a diversos llocs.

Poc abans, i aliena als incívics, una marea humana havia inundat el passeig de Gràcia de Barcelona. Les manifestacions antireforma es van repetir arreu del territori. Josep Maria Álvarez i Joan Carles Gallego, secretaris generals de la UGT i CCOO, van destacar “el gran acompanyament social” que va tenir la convocatòria. “L'executiu ha d'entendre que la immensa majoria de la ciutadania ha parat el país per exigir-li que retiri les retallades en drets laborals i socials i que obri un espai de negociació”, va assegurar Gallego. El

seu homòleg a la UGT es mostrava convençut que, un cop "paït l'èxit de la vaga", tant el govern central com la Generalitat veuran que han d'acceptar parlar amb els agents socials i buscar una sortida "més equilibrada" a la crisi. Si no és així, van advertir, la protesta al carrer continuarà. L'objectiu: "lluitar fins que es retornin els drets que s'han tret al conjunt de la ciutadania" i que ens situen "en una època més pròpia del segle XIX que del XX".

Sense marxa enrere

Després que l'executiu assegurés que l'impacte de la vaga havia estat "molt moderat", la ministra d'Ocupació, Fátima Báñez, va reconèixer que els sindicats són una part molt important de la societat i que l'executiu compta amb ells per entaular un diàleg "obert i permanent". De tota manera, va deixar clar que no es modificaran "les parts troncats i fonamentals" de la reforma. Báñez va recordar que la normativa està en tràmit parlamentari i que espera la contribució de tots els grups polítics, però –va reiterar– no hi haurà canvis importants.

Per la seva banda, i a través del seu portaveu, Francesc Homs, el govern va dir que la jornada de protesta que es va viure ahir és "saludable" i que la Generalitat "comprèn que el malestar d'una manera o altra surti al carrer". Malgrat tot, i en la mateixa direcció que Báñez, Homs opina que l'executiu "mourà poca cosa" de la polèmica reforma.

El govern central no modificarà les parts troncats i fonamentals de la reforma laboral

Fátima Báñez

MINISTRA D'OCUPACIÓ

LES FRASES

Tant l'executiu com la Generalitat hauran de pair l'èxit de la vaga i asseure's a negociar

Josep Maria Àlvarez

SECRETARI GENERAL DE LA UGT

Un 16% menys de consum

Les dades de consum elèctric de Red Eléctrica de España (REE) ens donen pistes sobre el seguiment de la vaga. La demanda va baixar un 16% respecte de la previsió (o sigui, el que s'hauria consumit un dia normal). Segons la patronal, "aquestes xifres són més properes a les de la vaga general de setembre de 2010 que a les d'altres protestes que van tenir més seguiment". Pels sindicats, la dada d'ahir demostra que l'impacte va ser més gran que en l'última gran protesta antireforma (en aquell cas del govern socialista), ja que equival a un diumenge (amb menys consum) i no pas a un dissabte, com el setembre del 2010.